

III армия — отъ две пехотни дивизии, трѣбваше да се разположи срещу Ромъния и да прикрива дунавската и добруджанската граници.

2-а, 10-а и 11-а дивизии, като общъ резервъ за войната съ Сърбия, имаха задача да прикриватъ границата къмъ Гърция и да охраняватъ брѣга на Егейско море.

Споредъ плана за съсрѣдоточението 3-а Балканска дивизия трѣбваше да се съсрѣдоточи около Кюстендилъ. Предвидено бѣ частитѣ на дивизията да се превозватъ отъ постоянното имъ мѣстополитиране до Кюстендилъ по желѣзницата.

Превозването на 11-полкъ по желѣзницата до Кюстендилъ бѣ отменено. Той се превози до ст. Костенецъ баня, а оттамъ до Кюстендилъ пѣтува по обикновенъ пѣтъ.

На 23 септемврий полкътъ, въ съставъ: 52 офицери, 18 кандидато-офицери, 412 подофицери и 4799 войници, следъ отслужване молебень, започна да се превозва по желѣзница до Костенецъ баня. Превозването стана по дружинно. На 23 бѣха натоварени и превозени 1-а и 2-а дружини; на 24 — 3-а и 4-а дружини и картечната рота; на 25 — останалитѣ части. Ешелонитѣ, следъ разтоварване отъ желѣзницата, пѣтуваха до с. Долна баня, дето се установяваха на станъ. На 25 септемврий полкътъ бѣ вече събранъ и трѣгна за гр. Самоковъ, дето ношува; на 26 стигна при Дупница (ханъ Галилей); на 27 — Кадинъ мостъ; на 28 къмъ 12 часа стигна въ гр. Кюстендилъ. Тукъ полкътъ има голѣма почивка, следъ което потегли за Скавица, дето пристигна късно презъ нощта.

Поради необходимостта да се стигне навреме на мѣстосъсрѣдоточението полкътъ извърши усиленъ маршъ, като се движи непрекъснато 4 дни и измина 130 клм. Походътъ бѣ тежъкъ и уморителенъ. Войницитѣ не бѣха още втегнати, облѣклото и обувкитѣ не добре премѣрени. Въпрѣки това, благодарение на сънанието за отечественъ дългъ отъ страна на офицери, подофицери и войници, полкътъ стигна навреме на пункта на съсрѣдоточението. Войницитѣ бѣха бодри и съ повишенъ духъ. Обаче, още съ навлизането си въ тази мѣстностъ, населена съ бедно население и безъ пѣтища, хората отъ полка бѣха подложени на тежки изпитания. Дивизията не бѣ още напълно съсрѣдоточена, а военнитѣ действия почнаха. Голѣма частъ отъ войницитѣ бѣха: лошо облѣчени, безъ платница, нѣкои безъ шинели, а трѣбваше да се върви безъ почивка и то въ най-неблагоприятно време. Дъждовитѣ валѣха непрекъснато, а по височинитѣ имаше снѣгъ, мъгли и силенъ студъ. Само издрѣжливата, корава и търпелива българска натура можа да се бори съ тѣзи несгоди.

Силитѣ на сѣрбитѣ Презъ септемврий 1915 год., когато намѣсата на България на страната на Централнитѣ сили стана ясна, сѣрбското командване прехвърли нѣколко дивизии на източната граница за отбрана на по-важнитѣ операционни посоки, водещи отъ България къмъ вътрешността на Сърбия. Така се образува новъ фронтъ срещу България, нареченъ „Източенъ“.

Сѣрбското главно командване, като предполагаше, че настѣплението на българитѣ въ Македония е малко вѣроятно, и